

## Historie obce Bohuslavice

Významnou část území dnešního Kyjova tvoří původně samostatná obec Bohuslavice (do roku 1980). Od pradávna byly osudy obce určovány její polohou. Bohuslavice leží v údolí říčky Kyjovky, při jejím výtoku z tzv. Středomoravské vrchoviny, oddělující údolí Hané od Slováckých nížin. Kyjovka dělí Vrchovinu na Ždánický les a Chřiby. Poměrně rozlehlý katastr je zajímavý jak z pohledu přírodního vývoje, tak jeho osídlování a kultivace člověkem.

Z významných archeologických nálezů lze vyjmenovat především:

- paleolitické sídliště s nálezem mamutích kostí
- neolitické sídliště
- pohřebiště z období kultury zvoncových pohárů
- únětické sídliště z doby bronzové
- žárové hroby lužické a slezské kultury
- nálezy z období slovanského, včetně kostrových mohyl
- významné jsou i nálezy zlatých mincí, keltské duhovky a barbarské napodobeniny římského solidu císaře Heraklia.

První písemnou zmínku uvádí literatura dvojí. Jednak rok 1131 a dále rok 1356, kdy je zmiňován první majitel obce Beneš z Bohuslavic. Roku 1371, kdy byla ves prodána markraběti Janovi, bratru císaře Karla IV., se v této souvislosti píše o kostele, tvrzi, cle, dvoře, dvou mlýnech, rybnících, vinicích a lesích. Ve 14. století byla mýcením více než zdvojnásobena zemědělská půda. V 15. století se majitelé rychle střídali, začátkem století 16. byly Bohuslavice v držení pánů z Ojnic. V roce 1510 koupil Tas z Ojnic Bučovice a tím připojil Bohuslavice k tomuto panství na více než 300 let. Celé panství hospodářsky zvelebil Tasův zeť Václav z Boskovic a v jeho činnosti pokračoval Jan Černošský z Boskovic zvaný Šembera. Kromě bohatství vynikl i svým vzděláním. Dal Bohuslavicím mnohá privilegia a výsady. Jeho smrtí vymřel rod po meči, jeho dvě dcery se provdaly za Liechtensteiny, kterým pak obec patřila až do roku 1848. Hlavním důvodem, proč zůstaly Bohuslavice přičleněny k dominiu, bylo víno. Jižní svahy Chřibů díky zdejší půdě rodily víno zvláštního charakteru. Proto mělo na panských stolech i svoje označení „Včelínské víno“ (podle části obce Včelínky). Nedostatek pracovních sil pro obdělávání rozsáhlých vinic řešila vrchnost přisunem nových kolonistů z druhých Liechtensteinských panství, hlavně plumlovského. To se následně projevilo v rozdílném lidovém kroji, nářečí a dalších národopisných odlišnostech od Kyjova a jižního Kyjovska.

V novodobé historii ovlivnila podstatně život v obci stavba Vlárské dráhy. Svůj ekonomický a kulturní vrchol Bohuslavice zažily za první republiky. Po roce 1948 význam obce postupně klesal, to bylo charakterizováno postupným úbytkem obyvatel a nakonec i připojením k městu Kyjovu.

V současné době je snahou města vytvořit z Bohuslavic vhodné místo pro venkovské bydlení v zajímavém prostředí pro současné i nové obyvatele a místo vhodné k oddechu a rekreaci pro ostatní občany a návštěvníky.

Nejvýznamnější památkou je v obci nově opravený kostel svatých Filipa a Jakuba, gotická, později barokně přestavěná památka. O jeho dávné historii svědčí středověká freska objevená při opravě v roce 2000. Její vznik je datován do 2. čtvrtiny 14. století. Jedná se o výjev

ukřižování Krista, tzv. Malou Kalvárii s postavami Panny Marie a sv. Jana pod křížem. Zajímavostí je, že Kristus je ukřižován na „živém dřevě“, rostoucích větvích stromu.

Z významných rodáků nemůžeme zapomenout na profesora Bohumila Seklu, zakladatele Československé lékařské genetiky, ale také skromného, nad křivdami a ústrky povzneseného patriota a milovníka místního vína.